

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2192	Κυριακὴ τῆς Σαμαρειτίδος 26 Μαΐου 2019 βράδυ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ἡ ψῆφος στὶς γυναῖκες

(Μολονότι τὸ κήρυγμα ποὺ ἀκολουθεῖ θὰ ξενίσῃ σήμερα πολλοὺς καὶ μάλιστα τὶς γυναῖκες, ἀξίζει ν' ἀκουστῇ. Αὐτὰ ἄλλωστε ὠρίζε, ὅπως θὰ δοῦμε, ὁ θεῖος λόγος, αὐτὰ κήρυττε κι ὁ π. Αὐγουστίνος· ἐπιτρέπεται ἐμεῖς νὰ κρύψουμε ἢ νὰ ἀλλοιώσουμε τὴν διδασχὴ του; Γράφηκε σοβαρὰ ὅτι, κατὰ τὸν Ἀριστοφάνη, ἡ ψῆφος εἶνε μιὰ ψυχοπάθεια κι ὅτι «ὁ Ἕλληνας εἶναι ἄνθρωπος πολὺ ἱκανὸς καὶ νοήμων, καὶ μεγαλοურγεῖ» – πότε· «ὅταν δὲν ψηφίζῃ· ὅταν ψηφίζῃ δὲν πετυχαίνει τίποτε» (Κ.Γ.Σ., Παϊδεία, σσ. 156-7). Ἄν αὐτὰ ἰσχύουν γιὰ τὸν ἄντρα, πόσω μᾶλλον γιὰ τὴν γυναῖκα. Ὅ,τι λέει π. Αὐγουστίνος, τὸ λέει ὡς νόμο Θεοῦ, ὄχι ὡς λόγο Ἀριστοφάνους)

Ἄς ἀνατρέξουμε, ἀγαπητοί μου, στὸ παρελθόν. Τὸ 1921-22, ἐνῶ οἱ στρατιῶτες μας μάχονταν στὸ Σαγγάριο, οἱ βουλευταὶ στὴν Ἀθήνα δὲν σκέπτονταν ἄλλο παρὰ πῶς νὰ δώσουν ψῆφο στὶς γυναῖκες. Μεσολάβησε ὅμως ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ τὸ ζήτημα λησμονήθηκε. Μετὰ ἀπὸ 30 χρόνια (τὸ 1952) τὸ θέμα ἐπανῆλθε καὶ ἡ ψῆφος τοὺς δόθηκε πανηγυρικά.

Ψῆφος στὶς γυναῖκες! Ὁ σχετικὸς νόμος ψηφίστηκε **προβάλλοντας δύο λόγους**: πρῶτον γιὰ ν' ἀποτραπῆ ὁ κίνδυνος τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ δεύτερον γιὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξίσωσι τῶν φύλων. Ὁ **πρῶτος** λόγος εἶνε σαθρός. Βαυκαλίζονται οἱ ἐθνικόφρονες ὅτι θὰ τοὺς ψηφίσουν οἱ γυναῖκες· ἀλλὰ τί ἔκαναν αὐτοὶ ὡς τώρα ὑπὲρ τῶν γυναικῶν; Ἄλλωστε οἱ γυναῖκες ἀλλάζουν τὴ γνώμη ὅπως τὸ φόρεμα. Ἡ ψῆφος τῶν γυναικῶν θὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ χέρια τῶν ἐθνικοφρόνων, θὰ πάῃ στὰ χέρια τῶν ἀντιπάλων· θὰ κινδυνεύσῃ ἡ πατρίδα, θὰ ἐπαληθεύσῃ τὸ γραφικὸ «Μικρὴ εἶνε κάθε κακία ἐν συγκρίσει μετὰ τὴν κακία ἄφρονος γυναικός» (Σ. Σειρ. 25,19· βλ. καὶ Παροιμ. 14,1).

Ψῆφος στὶς γυναῖκες! φωνάζουν καὶ οἱ προοδευτικοὶ καὶ μοντέρνοι· ψηφίζει ὁ ἄντρας, νὰ ψηφίζῃ καὶ ἡ γυναῖκα, **ισότης**. Τί ἐννοοῦν ὅμως; Ἄν ἐννοοῦν ἰσότητα στὴν ἀξία τῆς προσωπικότητος, ὅτι ὅσο ζυγίζει ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνδρὸς ζυγίζει καὶ τῆς γυναίκας, συμφωνοῦμε· ἔτσι ἐφαρμόζεται τὸ «οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28). Ἄν ὅμως ἐννοοῦν ἰσότητα στὶς ἀσχολίες καὶ καθημερινὲς ἐργασίες, διαφωνοῦμε. Τέτοια ἰσότης, ποὺ ζητᾷ ἀπ' τὴν γυναῖκα ὅ,τι κι ἀπὸ τὸν ἄντρα καὶ ἀντιστρόφως, εἶνε λογικά, φυσιολογικά καὶ ἐπιστημονικά ἀδύνατη. Ἡ βιολο-

γία, ἡ σωματολογία καὶ ἡ ψυχολογία λένε, ὅτι μεταξὺ τῶν φύλων ὑπάρχουν μεγάλες διαφορές· ὁποῖος θέλει νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στοὺς δύο τὶς ἴδιες ἀσχολίες προσκρούει στὴ φύσι, σὲ νόμους αἰώνιους ποὺ ἰσχύουν στὸ σύμπαν. Ἡ γυναῖκα πλάστηκε γιὰ ὠρισμένο ἀντικείμενο, γιὰ τεκνοτροφία καὶ ἐπιμέλεια τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ ἄντρας εἶνε πλασμένος γιὰ ἀσχολίες ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι· ἐργασία, ἀγορά, ναυτιλία, ἐμπόριο, στρατός, φρούρησι συνόρων, ἐνοπλη ὑπεράσπισι πατρίδος, κυβέρνησις τοῦ λαοῦ· αὐτὸς εἶνε ὁ κανόνας καὶ μόνο κατ' ἐξαιρέσειν στὴν ἱστορία, λόγῳ λειψανδρίας, τὸν ἀντικατέστησε γυναῖκα, κατὰ τὸ «διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνδρας ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσε Δεββώρα». Ὁ **ἐκγυναικισμὸς** (τάσι τῶν ἀντρῶν νὰ ἐξομοιωθοῦν μετὰ τὶς γυναῖκες) καὶ ὁ **ἐξανδρισμὸς** (τάσι τῶν γυναικῶν νὰ ἐξομοιωθοῦν μετὰ τοὺς ἄντρας) εἶνε ἐκδηλώσεις ἐκφυλισμοῦ, ἐκτροπὲς ἀπὸ τὴ φύσι, ἡ ὁποία τιμωρεῖ ὅποιον τὴν διαστρέφει. Τὸ καθένα ἀπ' τὰ δυὸ φύλα ἔχει τὰ χαρίσματά του καὶ τὸ μεγαλεῖο του. «*Οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν Κυρίῳ*» (Α' Κορ. 11,11). Καὶ οἱ δύο μαζὶ στὸ μυστήριον τοῦ γάμου φθάνουν στὴν ὀλοκλήρωσι τοῦ ἀνθρώπου, στὴν πληρότητά του. Αὐτὰ λένε οἱ σοφοί (Ὁμηρος, Ξενοφῶν, Καρρέλ).

Ἡ ψῆφος λοιπόν, ποὺ σχετίζεται μετὰ τὴν ἐκτὸς σπιτιοῦ ζωὴ, σφοδρὲς ἀντεγκλήσεις, τὴ διοίκησι, τὴν κυβέρνησι τῆς πολιτείας, **ἀνήκει στὸν ἄντρα**. Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς γυναίκας ἀπὸ τὴν πολιτικὴ δὲν εἶνε ὑποτίμησι ἀλλὰ τοποθέτησί της ἐκεῖ ποὺ αὐτὴ εἶνε ἀναντικατάστατη· τῆς γυναίκας ὁ τομέας εἶνε ὄχι ἡ ἀγορὰ ἀλλὰ τὸ σπίτι, ὄχι ἡ βουλή ἀλλὰ ἡ οἰκογένεια.

Ποιὸς ὅμως τ' ἀκούει αὐτά; Στὶς μέρες μας ἐφαρμόζεται ἡ **σατανικὴ ἐξίσωσι** ἄντρας=γυ-

ναίκα και γυναίκα=άντρας, που **θέσπισαν οι σοφοί τῆς Σιών** στα περιβόητα Μυστικά Πρωτόκολλά τους. Μπρός λοιπόν, εφαρμόστε την ἐξίσωσι, μεικτοποιήστε τὰ πάντα, ἀνατρέψτε φυσικούς νόμους, φέρτε τὰ πάνω κάτω, δημιουργήστε σύγχυσι, νέο Πύργο Βαβέλ, γιά νὰ ν' ἀκολουθήσῃ ὁ Ἄρμαγεδών (Ἀπ. 16,16), ἡ καταστροφή.

Ἄπο χριστιανικῆς σκοπιᾶς τώρα, τί λέει ἡ ἁγία Γραφή καὶ ἡ ἱερά Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας; ἐπιτρέπουν ἀνάμειξι τῆς γυναίκας στήν πολιτική; Τὸ Εὐαγγέλιο, χωρὶς νὰ κατέρχεται σὲ λεπτομέρειες, δίνει κανόνες που ρυθμίζουν τὴ ζωὴ τῶν Χριστιανῶν, καὶ τέτοιοι κανόνες εἶνε τὰ ἐξῆς θεόπνευστα λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου. «*Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ*» (Α' Τιμ. 2,11-12. Βλ. καὶ τὰ σχετικὰ Ἐφ. 5,22. Α' Κορ. 11,8-9· 14,34-35. Α' Πέτρ. 3,1-6). Τὰ λόγια αὐτὰ εἶνε ἡ ζυγαριά. Ἡ γυναίκα, λέει ὁ Παῦλος, ἡ Χριστιανὴ γυναίκα –γι' αὐτὴν μιλάμε–, σὲ δημοσίᾳ μεικτὴ συγκέντρωσι στὸ ναὸ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μιλάῃ, νὰ κἀνῃ τὸ δάσκαλο - καθοδηγητῆ. Καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, πιστὴ σ' αὐτό, δὲν ἄφησε τὴ γυναίκα ν' ἀνεβῆ στὸν ἄμβωνα νὰ κηρύττῃ, οὔτε νὰ μπῆ στὸ θυσιαστήριο ὡς ἱερεὺς κι ἀρχιερεὺς, οὔτε νὰ διευθύνῃ - κυβερνᾷ σύναξι χριστιανικοῦ λαοῦ· καὶ ὄχι σύναξι ἀλλ' οὔτε τὸν ἴδιο τὸν ἄντρα τῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξουσιάζῃ καὶ διατάζῃ. **Τὸ ἡγεμονικὸ τὸ κρατάει ὁ ἄντρας.** Ὁ καθηγητῆς Χρ. Ἀνδροῦτσος, ἐρμηνεύοντας τὸ χωρίο Α' Κορ. 14,34-35, σημειώνει· «ὁ ἀποκλεισμός τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ κήρυκος στὶς ἐκκλησιαστικὲς συνάξεις σημαίνει κατ' ἀναλογία καὶ τὸν ἀποκλεισμό τους ἀπὸ τὸ νὰ μιλάνε σὲ πολιτικὲς συνάξεις καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ λειτουργήματα που εἶνε συνδεδεμένα μὲ ὁμιλία καὶ τὰ ὁποῖα φανερώνουν κυριαρχία, ὅπως εἶνε τὸ λειτουργήμα τοῦ βουλευτοῦ...» (Σύστημα Ἠθικῆς, σ. 220 μτγλ.).

Ἡ γυναίκα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ αὐθεντῇ στὸν ἄντρα· αὐτὸ εἶνε ἀξίωμα χριστιανικῆς ζωῆς καὶ πολιτείας. Ἄλλ' αὐτὸ ἀνατρέπεται τώρα τελείως μὲ τὴν εἰσβολὴ τῶν γυναικῶν στήν πολιτική. Διότι, ἀφοῦ ἡ γυναίκα πῆρε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ **καὶ ἐκλέγεται**, μπορεῖ νὰ ἐκλεγοῦν γυναῖκες ὡς βουλευταὶ καὶ νὰ γίνουν καὶ ὑπουργῖνες· κ' ἔτσι θὰ ἔχουμε γυναίκα ὑπουργὸ κοινωνικῆς προνοίας, ὑπουργὸ Παιδείας & Θρησκευμάτων, ὑπουργὸ στρατιωτικῶν. Ὁραῖο θέαμα γυναίκα νὰ διατάζῃ στρατηγούς, ἢ ἐπισκόπους ὡς προϊσταμένη τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας που κρατικοποιήθηκε! Καὶ ἐνῶ ἡ ὑπουργὸς Παιδείας & Θρησκευμάτων θὰ αὐθεντῇ σὲ καθη-

γητὰς πανεπιστημίου καὶ ἱεράρχες καὶ θὰ κινῆ τὸν μηχανισμό τῆς κρατικῆς ἐκκλησίας, ὁ ἄντρας τῆς –ἂν ἔχη– θὰ μαγειρεύῃ, θὰ πλένη, θὰ κουνάη τὴν κούνια τοῦ μπέμπη! Γελάτε, ἀγαπητοί μου; Ἐκεῖ θὰ καταντήσουμε, ἐκεῖ ὁδηγεῖ ἡ ἐκτροπὴ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Καὶ γιά τὴν ἐκτροπὴ αὐτὴ τί ἔκανε **ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία μας**; Ὑποχωρώντας δυστυχῶς μπροστὰ στὸ κράτος καὶ στὸ κοσμικὸ φρόνημα, **ἔβγαλε ἐγκύκλιο**, μὲ τὴν ὁποία διατάζει ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς νὰ ἐξάρουν στὰ ποίμνια τῆ σημασία τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν καὶ νὰ συστήσουν τὴν ἐγγραφὴ τῶν γυναικῶν στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Καὶ ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ διαβάστηκε στοὺς ναοὺς τῆς ὀρθοδόξου Ἑλλάδος, ὅπου ἀντηχεῖ ἀκόμη ἡ φωνὴ «*γυναικὶ ... οὐκ ἐπιτρέπω αὐθεντεῖν ἄνδρός*». Πλήρης ἐφαρμογὴ τῶν λόγων τοῦ Παύλου! Εἶνε θλιβερὸ ὅτι καὶ θεολόγοι - κήρυκες, ἐνῶ παλαιότερα χαρακτηρίζαν πολὺ σωστὰ τὴ γυναικεῖα ψήφο θεσμοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἤδη συνιστοῦν τὴν ἐγγραφὴ τῶν γυναικῶν καὶ τὴν καλὴ χρῆσι τῆς ψήφου, καὶ ἐλπίζουν ὅτι ἔτσι ὁ τόπος θὰ δῆ καλὸ. Ἀλλὰ ἐρωτῶ· ἡ κάθοδος τῆς γυναίκας στήν πολιτικὴ εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἐκτροπὴ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Καινῆς Διαθήκης; Ἐὰν ναί, τότε πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ συνιστᾷ τὴν «καλὴ χρῆσι» πράγματος τὸ ὁποῖο ἀπαγορεύει τὸ Εὐαγγέλιο;

Ἀδελφοί, δὲν θὰ καταπατήσουμε τὸ πνεῦμα τῆς Καινῆς Διαθήκης γιά νὰ σωθοῦμε· θὰ σωθοῦμε ἐὰν συμμορφωθοῦμε μὲ τὶς θεῖες διαταγές.

Φαίνεται ὅτι γιά τὶς ἁμαρτίες ὄλων μας –μεγαλύτερη ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε **ἡ ἐκκοσμικεῦσι τῶν ταγῶν τῆς ἐκκλησίας**– θὰ δοκιμάσουμε καὶ τὸ νέο φροῦτο τῆς γυναικείας ψήφου. Καὶ **πρῶτες που θὰ πικραθοῦν θὰ ἔνε ...οἱ γυναῖκες.** Θὰ πάθουν ὅ,τι ἔπαθε ἡ προμήτωρ μας Εὐὰ ὅταν γεύθηκε τὸν ἀπηγορευμένο καρπὸ. Θὰ ἐξευτελιστοῦν ἀφάνταστα μέσα στὶς πολιτικὲς διαμάχες. Κι ἀφοῦ διατρέξουν ὄλο τὸν κύκλο τῆς καταπτώσεως, ταπεινωμένες θὰ ποῦν· «**Ἄς ἐπιστρέψουμε** στὸ σπίτι, στὸν προορισμὸ μας. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ βουλή δὲν εἶνε γιά μᾶς. **Κύριε, ἁμαρτήσαμε!**». Κι ὅταν ἐπιστρέψουν, θὰ χαρῆ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἔτσι ἐπέστρεψαν ὠρισμένες ἐπίσημες γυναῖκες, ὅπως ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, που ἔγραψε· «Πείθομαι κάθε μέρα καὶ περισσότερο, ὅτι ἐμεῖς οἱ γυναῖκες, ἂν πρόκειται νὰ εἴμαστε καλὲς σύζυγοι, μὲ τὴ φυσικὴ θηλυκότητα καὶ χάρι καὶ μὲ τὴ νοικοκυρωσύνη τοῦ φύλου μας, δὲν εἴμαστε κατάλληλες νὰ βασιλεύουμε αὐτοπροσώπως».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**